

— Зная ги азъ тѣзи, които само крещѣха и ме укоряваха по-рано, а сега где ги тѣхъ? Но азъ тръгнахъ за народна свобода и връщане нѣма.

На 1-и май войводата Цанко смѣло повелѣ дружината си, която брояла вече около 230-250 души, и се упжилъ за Севлиево, съ намѣрение да се съедини съ севлиевскитѣ въстаници. Въ Севлиево и въ колибитѣ работѣлъ *Ионко Карагѣзовъ* и хората му били готови. Още на 1-и май стариятъ войвода и юнакъ дѣдо *Филъ*, кметъ въ село Крѣвеникъ, обявилъ въстанието и вдигналъ църковното знаме. Като стигналъ и Дюзтабановъ на 2-и май, двамата войводи се прегърнали, цѣлунали и гръмнали съ револвери въ знакъ, че боятъ съ турцитѣ започва. Достигналъ и *Ионко Карагѣзовъ*, избранъ отъ Севлиевци. Всички въстаници тукъ се наброили повече отъ 1000 души. Завзети били важни позиции по рѣка Росица, Видима и Острецъ. Поставени били нѣколко дървени топове.

Ново село било избрано за срѣдище на въстанието. Заети били всички проходи и едно голѣмо пространство съ центъръ *Ново село*, което било обявено за столица новата българска държава.

Десетъ дена тази нова българска свободна държава била пазена отъ турскитѣ нападения. Храбритѣ габровци и севлиевци се били мжжи и здраво.

Но отъ Плѣвень, Ловечъ и Севлиево пристигнали конница и пешъ много турски войски и башибозуци. Станали кръвопролитни битки. Сума турски лешове покрили земята. Но понеже нѣмало други въстаници да дойдатъ на помощъ, борцитѣ се уморили и старото имъ оружие се изхабило. Турцитѣ ги надвили. Стариятъ юначень българинъ дѣдо *Филъ* като видѣлъ, че е заобиколенъ, изтеглилъ хайдушкия си ножъ и се спустналъ напредъ, и следъ като покосилъ сума врагове, билъ убитъ отдалечъ съ пушка.